

УДК 517.55

© 1996

О.М. Пілдубний

Про граничні властивості спряженого інтеграла
Коши-Пуассона

(Представлено членом-кореспондентом НАН України В.К. Дзядиком)

Analogs of the Hardy - Littlewood theorem for derivatives of the Cauchy - Poisson integral and conjugate Cauchy - Poisson integral in the upper half-plane in terms of Zygmund's operator, which was constructed by a module of continuity of the first order, have been received.

1. Постановка задачі. Позначимо через L_p , $1 \leq p \leq \infty$, клас функцій $f(x)$, інтегровних на $-\infty < x < \infty$ із скінченою нормою, що визначається співвідношеннями

$$\|f\|_p = \begin{cases} \left(\frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} |f(u)|^p du \right)^{1/p}, & \text{якщо } 1 \leq p < \infty, \\ \operatorname{ess\,sup}_{-\infty < x < \infty} |f(x)|, & \text{якщо } p = +\infty. \end{cases}$$

Сингулярним інтегралом Коши-Пуассона, побудованим за функцією $f \in L_p$, $1 \leq p < \infty$, визивається інтеграл

$$P(f; x, y) = \frac{y}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{f(x-u)}{y^2 + u^2} du, \quad (1)$$

де $y > 0$. Інтеграл (1) є розв'язком задачі Діріхле для рівняння Лапласа в верхній півплощині з граничною функцією $f(x) \in L_p$, $1 \leq p < \infty$. Тому функція (1) є дійсною частиною аналітичної функції $H(z)$:

$$H(z) = P(f; x, y) + iQ(f; x, y), \quad z = x + iy,$$

де функція $Q(f; x, y)$ для $y > 0$ і $x \in (-\infty; \infty)$ визначається інтегралом

$$Q(f; x, y) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(x-u) \frac{u}{y^2 + u^2} du, \quad (2)$$

який називається спряженим інтегралом Коші–Пуассона. Границя $Q(f; x, y)$ при $y \rightarrow 0+$ дає функцію

$$f^\sim(x) = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(x-u) \frac{du}{u}. \quad (3)$$

Формула (3) визначає оператор, який називається перетворенням Гільберта [1, с. 95].

Відомо [2, с. 306], що $f^\sim(x)$ існує не для всякої функції і не скрізь. Тому, якщо $f(x) \in L_p$, $1 \leq p < \infty$, то під $f^\sim(x)$ розуміють головне значення інтеграла (3) в розумінні Коші. Якщо $f(x) \in L_p$, $1 \leq p < \infty$, то $f^\sim(x)$ існує майже скрізь [2, с. 310].

Крім того, відомо [2, с. 126], що для $f \in L_p$, $1 \leq p < \infty$, інтеграл (1) існує для всіх $x \in (-\infty, \infty)$ та $y > 0$ і при $f \in L_p \cap C^\infty$ задовільняє умову

$$\lim_{y \rightarrow 0+} \|P(f; x, y) - f(x)\|_p = 0.$$

На відміну від інтеграла Коші–Пуассона ядро спряженого інтеграла Коші–Пуассона вже не є апроксимативною одиницею, воно непарне і його норма в L_1 асимптотично збігається з $\ln \frac{1}{y}$ ($y \rightarrow 0+$) та має інші особливості, пов’язані з випадками $p = 1$ і $p = \infty$. Незважаючи на це, в даній роботі показуємо, що для спряженого інтеграла Коші–Пуассона має місце повний аналог класичної теореми Харді–Літтлвуда навіть з більш точною мажорантою у формі оператора Зігмунда для L_p -норми похідних довільного порядку.

2. Аналог теореми Харді–Літтлвуда. Класична теорема Харді–Літтлвуда встановлює зв’язок між поведінкою на однічному колі аналітичної функції та ростом похідної цієї функції при наближенні до межі [3, с. 397]. Для випадку модулів неперервності вищих порядків і аналітичних в кругу функцій ця теорема узагальнена в [4], а повний аналог теореми Харді–Літтлвуда для аналітичних функцій в областях з квазіконформною межею держано в [5].

У даній роботі отримано аналоги теореми Харді–Літтлвуда для інтеграла Коші–Пуассона і спряженого інтеграла Коші–Пуассона у верхній півплощині в термінах інтегрального модуля неперервності $\omega = \omega_p$, $1 \leq p < \infty$, першого порядку та оператора Зігмунда $(Z\omega)(t)$, введеного формулою

$$(Z\omega)(t) = \int_0^t \frac{\omega(u)}{u} du + t \int_t^\infty \frac{\omega(u)}{u^2} du. \quad (4)$$

Позначимо через $H^\omega L_p$ клас функцій $f(x) \in L_p$, $1 \leq p < \infty$, для яких $\|f(x+h) - f(x)\|_p \leq \omega(|h|)$, де $\omega(t)$, $t > 0$, – функція типу модуля неперервності першого порядку [6, с. 167].

Теорема 1. Якщо функція $F(x) \in H^\omega L_p$, $1 \leq p < \infty$, і $(Z\omega_p)(t)$ – скінчена функція вигляду (4), то для спряженого інтеграла Коші–Пуассона $Q(f; x, y)$ справедлива оцінка

$$\left\| \frac{\partial^k Q(f; x, y)}{\partial x^k} \right\|_p \leq \frac{M_k}{\pi} \frac{(Z\omega_p)(y)}{y^k}, \quad (5)$$

де $M_k = \text{const} > 0$, $y > 0$, $k = 1, 2, \dots$

Доведення. У випадку $k = 2m$, $m = 1, 2, \dots$, маємо

$$\frac{\partial^{2m} Q(f; x, y)}{\partial x^{2m}} = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} f(x-u) \frac{A_0 u^{2m+1} + A_1 u^{2m-1} y^2 + \dots + A_m u y^{2m}}{(y^2 + u^2)^{2m+1}} du,$$

де A_0, A_1, \dots, A_m – дійсні константи.

Оскільки

$$\int_{-\infty}^{\infty} \frac{A_0 u^{2m+1} + A_1 u^{2m-1} y^2 + \dots + A_m u y^{2m}}{(y^2 + u^2)^{2m+1}} du = 0, \quad m = 1, 2, \dots,$$

то

$$\frac{\partial^{2m} Q(f; x, y)}{\partial x^{2m}} = \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} [f(x-u) - f(x)] \frac{A_0 u^{2m+1} + A_1 u^{2m-1} y^2 + \dots + A_m u y^{2m}}{(y^2 + u^2)^{2m+1}} du.$$

Застосувавши узагальнену нерівність Мінковського [7, с. 601], одержуємо

$$\left\| \frac{\partial^{2m} Q(f; x, y)}{\partial x^{2m}} \right\|_p \leq \frac{A(Z\omega_p)(y)}{y^{2m}},$$

де $A = \sum_{i=0}^m |A_i|$.

Для випадку $k = 2m-1$, $m = 1, 2, \dots$, доведення аналогічне. Теорема доведена.

Наслідок. Якщо функція $\omega(t)$ задовільняє умову Зігмунда–Стечкіна [8, співвідношення (13.16) при $k = 1$]

$$\int_0^t \frac{\omega(u)}{u} du + t \int_t^\infty \frac{\omega(u)}{u^2} du = O(\omega(t)),$$

то нерівності (5) можна записати в класичній формі Харді–Літтлвуда

$$\left\| \frac{\partial^k Q(f; x, y)}{\partial x^k} \right\|_p \leq C_k \frac{\omega(y)}{y^k}, \quad C_k = \text{const} > 0.$$

Для спряженого інтеграла Коші–Пуассона встановлено такі твердження.

Теорема 2. Нехай $f(x) \in L_p(-\infty; \infty)$, $1 \leq p < \infty$, і функція $Q(f; x, y)$ визначена у верхній півплощині $y > 0$ формулою (2). Тоді

1) для довільних точок $(x, y_1), (x, y_2)$ справедлива рівність

$$Q((Q(f; t, y_1); x, y_2) = Q(Q(f; t, y_2); x, y_1),$$

де $y_1 > 0$, $y_2 > 0$;

2) для довільних фіксованих $k = 1, 2, \dots$ функція $Q(f; x, y)$ є у верхній півплощині k разів неперервно диференційованою за x функцією і справедлива нерівність типу С.Н. Бернштейна

$$\left\| \frac{\partial^k Q(f; x, y)}{\partial x^k} \right\|_p \leq M \frac{\|f\|_p}{y^k}, \quad M = \text{const} > 0.$$

Доведення теореми 2 проводиться аналогічно до доведення відповідних тверджень роботи [9].

Відзначимо, що для інтеграла Коши–Пуассона (1) має місце повний аналог теореми 1 і відповідний наслідок до неї. Доведення цієї теореми проводиться за схемою доведення теореми 1.

Теорема 3. Якщо функція $f(x) \in H^\omega L_p$, $1 \leq p < \infty$, і $(Z\omega_p)(t)$ – скінчена функція вигляду (4), то для інтеграла Коши–Пуассона $P(f; x, y)$ справедлива оцінка

$$\left\| \frac{\partial^k Q(f; x, y)}{\partial x^k} \right\|_p \leq C \frac{(Z\omega_p)(y)}{y^k},$$

де $C = \text{const} > 0$, $y > 0$, $k = 1, 2, \dots$.

1. Ахисер Н.И. Лекции об интегральных преобразованиях. – Харьков: Вища школа, 1984. – 120 с.
2. Butzer P.L., Nessel R.J. Fourier Analysis and Approximation. V.I. One-Dimensional Theory. – New York and London: Academic Press, 1971. – 556 p.
3. Голузин Г.М. Геометрическая теория функций комплексного переменного. – М.: Наука, 1966. – 628 с.
4. Ковальчук Р.Н. О модулях непрерывности функций, заданных в замкнутом круге // Первая республиканская математическая конференция молодых исследователей, вып. 2. – Киев: Изд. Ин-та математики АН УССР, 1965. – С. 333–340.
5. Двейрин М.З. Теорема Харди–Литтлвуда в областях с квазиконформной границей и ее приложения к гармоническим функциям // Сиб. мат. журн. – 1986. – 27, № 3. – С. 68–73.
6. Дзядык В.К. Введение в теорию равномерного приближения функций полиномами. – М.: Наука, 1977. – 512 с.
7. Тиман А.Ф. Теория приближения функций действительного переменного. – М.: Физматгиз, 1960. – 624 с.
8. Шевчук И.А. Приближение многочленами и следы непрерывных на отрезке функций. – Киев: Наук. думка, 1992. – 224 с.
9. Горбайчук В.И. Об обратных теоремах приближения гармоническими функциями // Укр. мат. журн. – 1986. – 38, № 3. – С. 309–314.